

Koninklijke Nederlandse Voetbalbond

College van Arbiters

ARBITRAAL VONNIS

nr. 1528

d.d. 24 februari 2021

in de zaak van:

Yalcin Zöhre,

wonende te Rotterdam,

verzoeker,

gemachtigde: mr. B.A.M. Dubois-van Kleef

tegen:

Joël François Drommel,

wonende te Hengelo,

verweerder,

gemachtigde: mr. M. Kalkwiek

ARBITRAAL VONNIS NR. 1528

De arbitragecommissie van de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (KNVB) bestaande uit mr. J.C. van Dijk, voorzitter, wonende te Bergen, mr. F.A.A.C. Traa, wonende te Utrecht, arbiter, mr. A.G.M. Lieshout, wonende te Utrecht, arbiter, en mr. drs. G.B.M. Zuidgeest, secretaris, heeft vonnis gewezen in de navolgende zaak:

Yalcin Zöhre,

wonende te Rotterdam,

verzoeker,

gemachtigde: mr. B.A.M. Dubois-van Kleef

tegen:

Joël François Drommel,

wonende te Hengelo ,

verweerder,

gemachtigde: mr. M. Kalkwiek

Het verloop van de procedure

1. Naar aanleiding van de mondelinge uitspraak ter zitting d.d. 28 mei 2020 heeft verzoeker, hierna te noemen “Zöhre”, op 9 juli 2020 een verzoek ingediend tot vaststelling van een schadevergoeding ten laste van verweerder, hierna te noemen “Drommel”, en/of loon ad € 240.000,--. Bij dat verzoek zijn drie nadere producties overgelegd.
2. Op 23 augustus 2020 heeft Drommel hiertegen verweer gevoerd. Op 11 september 2020 heeft Drommel nog een nadere productie in het geding gebracht.
3. Op 28 september 2020 heeft de tweede mondelinge behandeling plaatsgevonden. Partijen zijn in persoon verschenen, vergezeld van hun gemachtigde. Partijen hebben gepleit aan de hand van pleitaantekeningen die aan het procesdossier zijn toegevoegd.

4. Bij arbitraal tussenvonniss van 26 oktober 2020 heeft de Arbitragecommissie vastgesteld dat tussen partijen onder meer in geschil is of naast de tussen hen op 16 september 2018 gesloten vertegenwoordigingsovereenkomst als bedoeld in artikel 6 van het KNVB reglement intermediairs nog een tweede vertegenwoordigingsovereenkomst op of omstreeks 19 mei 2019 is gesloten voor de duur van twee jaren. Zöhre heeft een printout van die overeenkomst in het geding gebracht. Zöhre stelt dat deze door Drommel is ondertekend. Drommel heeft betwist dat de handtekening die onder bedoeld document geplaatst is, van hem is. De Arbitragecommissie heeft bij genoemd tussenvonniss een deskundige benoemd teneinde dit onderdeel van het geschil tussen partijen te kunnen beslechten. Het ter zake vastgestelde voorschot ten behoeve van de beoordeling door de door de Arbitragecommissie benoemde handschriftdeskundige is door Zöhre betaalbaar gesteld.
5. Bij brief d.d. 29 oktober 2020 is zijdens partij Zöhre de Arbitragecommissie nader schriftelijk bericht. Kortweg is zijdens Zöhre aan de Arbitragecommissie medegedeeld dat de originele vertegenwoordigingsovereenkomst(en) door FC Twente zijn vernietigd en slechts de digitale versie(s) resteert (resteren).
6. Bij brief d.d. 29 oktober 2020 is zijdens Drommel verzocht voornoemde brief van Zöhre niet aan het procesdossier toe te voegen.
7. Bij mailbericht d.d. 5 november 2020 heeft de heer Van der Kraan, algemeen directeur van FC Twente, naar aanleiding van een verzoek daartoe van de Arbitragecommissie, de Arbitragecommissie onder meer bericht als volgt:

‘Op 20 mei 2019 (en niet op 19 mei, is een zondag) hebben wij tussen 13:00 en 14:00 uur bij elkaar gezeten om te komen tot een formele afhandeling van de arbeidsovereenkomst tussen Joël Drommel en FC Twente. Deze overeenkomst was het resultaat van gevoerde onderhandelingen voorafgaand aan het moment van ondertekening.

Bij FC Twente is de procedure bij de ondertekening van een arbeidsovereenkomst eigenlijk altijd hetzelfde. Op het moment neem ik de overeenkomst mee in tweevoud.

Tijdens de bijeenkomst, waarbij de betreffende speler, zaakwaarnemer en vertegenwoordigers van FC Twente aanwezig zijn, worden alle handtekeningen gezet. Van de zaakwaarnemer en de speler vraag ik dan een getekend exemplaar van de vertegenwoordigingsovereenkomst. Voorafgaand aan de bijeenkomst informeer ik altijd de speler en intermediair dat FC Twente bij de ondertekening van de arbeidsovereenkomst de vertegenwoordigingsovereenkomst getekend wenst te ontvangen, zodat de speler en intermediair hier rekening mee houden en alles in één keer kan worden afgehandeld.

Na ondertekening van de arbeidsovereenkomst heb ik beide overeenkomsten ingenomen, inclusief de vertegenwoordigingsovereenkomst, omdat ik nog niet tekenbevoegd namens FC Twente was op dat moment. Later op de dag heb ik deze overeenkomst laten ondertekenen door Koen Groenewold, de statutair directeur. Vervolgens heeft Francine de volgende dag de overeenkomst per mail gestuurd naar de heer Zöhre en Joël Drommel (zie bijgevoegde mail).

De originele overeenkomsten zijn niet meer beschikbaar. FC Twente heeft enkel een digitaal archief en na digitalisering van de overeenkomst wordt de originele overeenkomst vernietigd.

Mocht u mij vragen onder ede een verklaring af te leggen, dan zijn in dat geval mijn antwoorden hetzelfde als ik u nu schriftelijk laat weten."

Bij deze mail is gevoegd een mailbericht van 21 mei 2019 van mevrouw F. van Deursen, werkzaam bij FC Twente, aan een tweetal mailadressen: joel_ramzy@hotmail.com en info@sportessentials.nl met de tekst:

Beste Joël en Yalcin,

Namens Selma Schlömer, HR manager, stuur ik jullie de getekende arbeidsovereenkomst en de door ons getekende vertegenwoordigingsovereenkomst.

Een papieren versie van de arbeidsovereenkomst zal ik naar jou sturen Joël en de papieren versie van de vertegenwoordigingsovereenkomst stuur ik naar jou Yalcin.

Mochten er nog vragen zijn, dan hoor ik het graag.

Als bijlagen bij deze mail zijn de door partijen getekende arbeidsovereenkomst en een ondertekende vertegenwoordigingsovereenkomst gevoegd.

8. Bij mailbericht d.d. 11 november 2020 heeft – samengevat weergegeven - de secretaris van de Arbitragecommissie de benoemde handschriftdeskundige verzocht om de Arbitragecommissie te berichten of ook op basis van het digitale document de authenticiteit van gestelde handtekening van Drommel onder de tweede vertegenwoordigingsovereenkomst zou kunnen worden beoordeeld.
9. Bij mailbericht d.d. 12 november 2020 heeft de handschriftdeskundige de Arbitragecommissie als volgt bericht:

“Wanneer een document niet in de originele vorm, maar alleen als fotokopie ter beschikking staat, kan geen microscopisch onderzoek plaatsvinden. Daardoor kunnen microkenmerken in de schrijfsporen, die belangrijk zijn voor het onderscheid maken tussen echt of nabootsing, niet op betrouwbare wijze worden vastgelegd en vergeleken. Een positieve conclusie (in de richting van het schrijverschap dus) kan in een dergelijk geval alleen een tendensuitspraak te boven gaan, wanneer nabootsing kan worden uitgesloten. Dit laatste hangt van de complexiteit en het onderscheidend vermogen van de kenmerken in de ondertekeningswijze af en die zijn in deze casus helaas niet hoog.

De onderzoeksmogelijkheden zijn dus aan beperkingen onderhevig en wanneer de onderzoeksbevindingen desondanks een positieve conclusie toelaten, heeft deze alleen betrekking op de echtheid van de handtekening en niet op de echtheid van het document, waarop de handtekening voorkomt. Er kan immer sprake zijn van montage, waarbij een authentieke handtekening van een ander document met behulp van kopieertechnieken op het betwiste document is geplaatst.

Wanneer de bevindingen daarentegen op manipulatie wijzen (hetgeen bijvoorbeeld het geval is wanneer de handtekening die voor de montage is gebruikt, deel uitmaakt van het referentiemateriaal) of wanneer significante afwijkingen ten opzichte van het referentiemateriaal worden aangetroffen, kan in de richting van valsheid wel degelijk een substantiële conclusie worden getroffen.”

Om de representativiteit en variatiebreedte van de kenmerken in de ondertekeningswijze te kunnen beoordelen, zijn ca. 20 onbevangen (d.w.z. buiten de context van het geschil) vervaardigde handtekeningen op zoveel mogelijk originele documenten (bijv. brieven, diploma's, schoolrapporten van kinderen, huur- en arbeidsovereenkomsten, overeenkomsten van geldlening, notariële akten en bankbescheiden, paspoort en rijbewijs, enz.) nodig. Niet alle, maar tenminste enkele handtekeningen moeten uit de tijd kort voor en kort na van de datering van het betwiste document afkomstig zijn. Zodra het referentiemateriaal ontvangen is, is een termijn van drie weken haalbaar.”

10. Bij brief d.d. 18 november 2020 heeft de Arbitragecommissie partijen op de hoogte gesteld van het bericht van de handschriftdeskundige. Tevens heeft de Arbitragecommissie de mail, inclusief bijlagen van 5 november 2020 van de heer Van der Kraan aan partijen gestuurd.

In die brief heeft de Arbitragecommissie overwogen dat, voor zover de originele vertegenwoordigingsovereenkomst niet meer voorhanden is en gelet op het oordeel van de handschriftdeskundige dat, nu de complexiteit van de te beoordelen handtekening niet hoog is, niet meer dan een tendensuitspraak ten aanzien van de authenticiteit te verwachten is, het niet zinvol lijkt om in het huidige stadium van de procedure een (kostbaar) handschriftonderzoek te laten plaatsvinden.

Voorts heeft de Arbitragecommissie, naar aanleiding van de mail van de heer Van der Kraan van FC Twente, partijen voorgehouden dat uit de mail van FC Twente van 21 mei 2019, volgt dat FC Twente de heer Drommel al op 21 mei 2019 de tweede vertegenwoordigingsovereenkomst heeft toegestuurd.

De Arbitragecommissie heeft vastgesteld dat de door de heer Van der Kraan gestelde gang van zaken met betrekking tot de feitelijke toedracht rond het ondertekenen van de arbeidsovereenkomst door partijen op 19 mei 2019 aansluit bij hetgeen tijdens Zöhre ter zake is gesteld en dat de lezing van Drommel met betrekking tot de gang van zaken niet aansluit bij hetgeen door de heer Van der Kraan is weergegeven. Drommel stelt onder meer dat de heer Van der Kraan de betreffende stukken zelf heeft ondertekend, hetgeen de heer Van der Kraan heeft betwist en ook niet volgt uit de onderliggende stukken zelf. De Arbitragecommissie heeft aangegeven dat voor de hand ligt dat indien Drommel in mei 2019 via mail zou zijn geconfronteerd met toezending van een vertegenwoordigingsovereenkomst die hem volledig onbekend zou zijn geweest – zoals hij in deze procedure feitelijk stelt – hij daartegen destijds reeds zou hebben geprotesteerd. Daarbij heeft de Arbitragecommissie partijen aangegeven dat zij in dit kader gewicht toekent aan het feit dat in de zeer korte mail van FC Twente van 21 mei 2019 de vertegenwoordigingsovereenkomst expliciet is benoemd en de toezending ervan niet op enigerlei wijze is verhuld.

11. De Arbitragecommissie heeft partijen in de gelegenheid gesteld om op hetgeen in de brief van 18 november 2020 is gesteld, te reageren.
12. Op 3 december 2020 is tijdens Drommel een akte genomen; op 18 december 2020 heeft Drommel een nadere brief aan de Arbitragecommissie gestuurd. Op 24 december 2020 heeft Zöhre een akte genomen.
13. Bij mailberichten d.d. 24 december 2020 en 4 januari 2021 hebben partijen de Arbitragecommissie nog nadere berichten gestuurd. Bij mailbericht van 18 januari 2021 heeft de Arbitragecommissie partijen bericht dat de stukken die door partijen aan de Arbitragecommissie zijn gezonden na de akte welke namens de heer Zöhre op 24 december jl. is genomen door de Arbitragecommissie buiten beschouwing zullen worden gelaten en is aan partijen verzocht geen nadere stukken meer aan de Arbitragecommissie toe te sturen.

Beoordeling

14. Tussen partijen is in geschil of Drommel aan Zöhre als gevolg van de opzegging van de vertegenwoordigingsovereenkomst een vergoeding verschuldigd is.
15. Ook is in geschil of Drommel al dan niet een tweede vertegenwoordigingsovereenkomst op of omstreeks 19 mei 2019 heeft ondertekend. Zulks is van belang nu de vertegenwoordigingsovereenkomst tussen partijen – geabstraheerd van de opzegging door Drommel van de overeenkomst – voortduurde tot 1 oktober 2020 (op basis van de eerste vertegenwoordigingsovereenkomst) of zou voortduren tot 19 mei 2021 (op basis van de tweede vertegenwoordigingsovereenkomst).

De Arbitragecommissie meent dat, gelet op het verloop van de tijd, de relevantie van een oordeel hierover inmiddels is geminimaliseerd en achterwege kan blijven.

16. In de tweede vertegenwoordigingsovereenkomst is – net als in de eerste vertegenwoordigingsovereenkomst - opgenomen dat: *“de intermediair gedurende de duur van de overeenkomst jaarlijks een vergoeding van de club zal ontvangen van tenminste 7 % van het door de speler en de club overeengekomen bruto jaarsalaris, inclusief tekengeld naar rato, exclusief al dan niet gegarandeerde premies en/of bonussen. Deze vergoeding zal worden betaald aan de intermediair volgens schriftelijk voorstel van de desbetreffende club. Namens de speler beheert de intermediair de volledige exploitatie van de commerciële rechten van de speler. De speler heeft ingestemd om deze specifieke diensten van de intermediair te gebruiken op een exclusieve basis. De speler stemt in met een percentage vergoeding van tenminste 20 % van de hoofdsom voor elke afzonderlijke commerciële regeling of overeenkomst met derden, incl. zaken betreffende image en beeldrechten. De duur van deze commerciële overeenkomst loopt parallel aan de vertegenwoordigingsovereenkomst.”*

17. Tussen partijen is niet in geschil dat de hiervoor bedoelde 7% van het bruto jaarsalaris van Drommel door FC Twente aan Zöhre is en thans nog steeds wordt betaald, zulks op basis van de tussen FC Twente en Drommel bestaande arbeidsovereenkomst. Tussen partijen is ook niet in geschil dat de vergoeding die Zöhre van FC Twente ontvangt en welke volgt uit de door bemiddeling van Zöhre tussen FC Twente en Drommel op 19 mei 2019 gesloten arbeidsovereenkomst, tot de beëindiging van die arbeidsovereenkomst doorloopt, ook als de vertegenwoordigingsovereenkomst tussen Zöhre en Drommel (eerder) eindigt. Zöhre lijdt op dit punt dan ook (vooralsnog) geen schade.
18. Zöhre heeft niet gesteld, noch is gebleken, dat hij in verband met commerciële rechten, waaronder die van image- en beeldrechten, concrete of potentiële schade heeft geleden.
19. Zöhre heeft gesteld dat zijn schade bestaat uit: (1) door Drommel niet betaald (redelijk) loon voor door Zöhre ten behoeve van Drommel verrichte werkzaamheden ad € 27.250,-- te vermeerderen met btw, (2) gemaakte reiskosten ad € 1.275,28, (3) de gemiste kans op een transfer/nieuwe arbeidsovereenkomst, waarbij Zöhre alsdan naar schatting € 240.000,-- zou hebben ontvangen en (4) door Zöhre gemaakte kosten van rechtsbijstand.
20. De door Zöhre gestelde schade/redelijk loon, bestaande uit vergoeding voor verrichte werkzaamheden en gemaakte onkosten, wordt door de Arbitragecommissie afgewezen.
21. In de overeenkomst tussen FC Twente en Zöhre d.d. 19 mei 2019 is in artikel 1.2 vastgelegd dat FC Twente het percentage van het met de speler overeengekomen salaris aan Zöhre voldoet voor zover zijn werkzaamheden bestaan uit arbeidsbemiddeling in de zin van het tot stand brengen van de arbeidsovereenkomst conform het bepaalde in artikel 1 lid 1 sub b van de Wet Allocatie Arbeidskrachten door Intermediairs (WAADI). In artikel 1.3 van die overeenkomst is bepaald dat *“CLUB is geen vergoeding aan Intermediair verschuldigd voor door Intermediair ten behoeve van en/of aan de Speler zelf verrichte diensten die niet vallen onder de diensten als genoemd in lid 2 van dit artikel”*. Tevens is vermeld dat het de intermediair vrij staat om voor die diensten met de speler afspraken te maken over betaling door de speler aan de intermediair.

22. De Arbitragecommissie stelt vast dat in de verhouding tussen een intermediair en de speler gebruikelijk zal gelden dat de intermediair ten behoeve van de speler ná het afsluiten van een arbeidsovereenkomst op basis van de vertegenwoordigingsovereenkomst werkzaamheden blijft/gaat verrichten. Zulks leidt slechts tot een vergoeding van de speler aan de intermediair voor zover zulks uit de vertegenwoordigingsovereenkomst volgt.
23. Vastgesteld moet worden dat dergelijke beloningsafspraken in de vertegenwoordigingsovereenkomst tussen Drommel en Zöhre niet zijn gemaakt. Daarop stuiten de vorderingen van Zöhre die betrekking hebben op gemaakte onkosten en een salarisvergoeding voor gestelde verrichte werkzaamheden af. Zöhre zou immers dergelijke vergoedingen ook niet van Drommel hebben ontvangen indien Drommel de vertegenwoordigingsovereenkomst niet zou hebben opgezegd. Zöhre heeft ter zake dan ook geen schade geleden, noch heeft hij ter zake recht op toekenning van een redelijk loon.
24. De Arbitragecommissie behoeft – gelet op het vorenstaande – niet meer te oordelen over de gestelde omvang van de werkzaamheden en onkosten noch over de vraag of de vordering voldoende is onderbouwd.
25. De derde pijler van de vordering van Zöhre is gebaseerd op de stelling dat hem door de opzegging van de vertegenwoordigingsovereenkomst de kans is ontnomen om ten behoeve van Drommel een nieuwe arbeidsovereenkomst bij een (buitenlandse) club uit te onderhandelen waarbij Zöhre een aanzienlijk bedrag aan inkomsten zou verkrijgen.
26. Vaststaat dat een dergelijke transfer niet heeft plaatsgevonden en Drommel op basis van de arbeidsovereenkomst, die mede dankzij de bemiddeling door Zöhre is gesloten, bij FC Twente in dienst is (gebleven).
27. Met de beëindiging van de wintertransferperiode 2020/2021 is de laatste transferperiode – indien zou worden uitgegaan van de termijn, vastgelegd in de tweede vertegenwoordigingsovereenkomst – vallend binnen de maximale periode van samenwerking tussen partijen (geabstraheerd van de opzegging van de vertegenwoordigingsovereenkomst door Drommel) verstreken zonder dat Drommel is getransfereerd.

De stellingen van Zöhre komen er op dit punt derhalve op neer dat Zöhre meent dat als Drommel de vertegenwoordigingsovereenkomst met hem niet zou hebben opgezegd Drommel wél zou zijn getransfereerd (en hem de kans daarop is ontnomen).

28. Naar het oordeel van de Arbitragecommissie heeft Zöhre echter onvoldoende aannemelijk gemaakt dat als hij de intermediair zou zijn gebleven de transfer wél zou hebben plaatsgevonden. Zöhre heeft gesteld dat hij in het seizoen 2019/2020 met verschillende clubs heeft gesproken over een mogelijke transfer voor Drommel. Zöhre heeft in dit kader gesteld dat hij met 21 clubs, gemiddeld een half uur per club, daarover contact heeft gehad. Uit de eigen inschatting dat de gemiddelde tijd die Zöhre aan het contact met een club heeft besteed een half uur is geweest, leidt de Arbitragecommissie af dat met geen van die clubs intensief contact is geweest en in ieder geval voorafgaand aan de opzegging door Drommel geen concrete kans is ontstaan op een transfer, nog los van de vraag of Drommel daarin geïnteresseerd zou zijn geweest.
29. De Arbitragecommissie gaat er in zijn algemeenheid van uit dat een speler leidend is ten aanzien van de beslissing om al dan niet te worden getransfereerd. Zöhre heeft niet aannemelijk gemaakt dat zulks niet ten aanzien van Drommel geldt/gold. Zonder andersluidende aanwijzingen die naar het oordeel van de Arbitragecommissie door Zöhre niet zijn gesteld en waarvan ook niet is gebleken, acht de Arbitragecommissie onvoldoende aannemelijk dat de wens van Drommel in de achterliggende periode is gericht geweest op een dergelijke buitenlandse transfer nu een dergelijke transfer is uitgebleven, althans dat daarop een reële kans is ontstaan.
30. Ten overvloede merkt de Arbitragecommissie op dat inspanningen van de intermediair er regulier op zullen zijn gericht met de speler een carrièrepad te bespreken, de speler (ter zake) te begeleiden en om voor de speler kansen te genereren op een arbeidsovereenkomst bij een (andere) club en, indien de speler dat wenst, te borgen dat een speler daadwerkelijk kan worden getransfereerd. Nu de Arbitragecommissie Zöhre volgt in zijn stellingen dat Drommel al enige tijd – sinds maart 2020 – wordt bijgestaan door een andere intermediair is helder dat het ontbreken van een transfer niet daaruit is voortgevloeid en derhalve de door Zöhre gestelde kans niet is gemist door het ontbreken van een intermediair.

31. Relevante aanwijzingen dat indien Zöhre nog intermediair van Drommel zou zijn gebleven een transfer wél zou hebben plaatsgevonden, zijn door Zöhre niet gesteld noch is hiervan gebleken.
32. Deze beoordeling heeft betekenis voor de begroting van de schade. Voor de beoordeling van de omvang van de schade wordt immers van de rechter verwacht dat de schadebegroting plaatsvindt op basis van het meest waarschijnlijke scenario (zie bijvoorbeeld Hoge Raad 23 november 2001, NJ 2002/386 en 2002/387).

Een benadering op basis van het meest waarschijnlijke scenario stuit echter op bezwaren als er sterk uiteenlopende scenario's mogelijk zijn met significante kansen. Voor die gevallen (waarbij de onjuistheid van de veroorzakende gedraging vaststaat) is het leerstuk van verlies van een kans ontwikkeld (zie onder meer Hoge Raad 24 oktober 1997, NJ 1998/257, Hoge Raad 19 januari 2007, NJ 2007/63, Hoge Raad 16 februari 2007, NJ 2007/256, Hoge Raad 11 december 2009, NJ 2010/3, Hoge Raad 21 december 2012, NJ 2013/237 en Hoge Raad 19 juni 2015, NJ 2016/1). Voor toepassing van een schadeberekening op basis van het verlies van een kans is het naar het oordeel van de Arbitragecommissie wel noodzakelijk dat er een reële kans bestaat dat de benadeelde partij het gemiste voordeel daadwerkelijk zou hebben genoten (in casu: als Drommel wél al zou zijn getransfereerd). Een te kleine kans op een dergelijk scenario dient naar het oordeel van de Arbitragecommissie niet tot een schadevergoeding te leiden nu er alsdan een zeer veel grotere kans is dat er in het geheel geen schade zou zijn geleden.

33. Op basis van de in deze procedure aan de orde zijnde omstandigheden acht de Arbitragecommissie de kans dat Drommel in de achterliggende transferperioden wel zou zijn getransfereerd als de vertegenwoordigingsovereenkomst tussen partijen niet zou zijn beëindigd terwijl tot op heden geen transfer heeft plaatsgevonden, gelet op hetgeen ter zake is overwogen, zodanig klein dat de Arbitragecommissie meent dat geen sprake is van een gemiste reële kans en derhalve geen schade zal begroten, althans die schade op nihil begroot.
34. Ter zake de door Zöhre gevorderde kosten van rechtsbijstand overweegt de Arbitragecommissie als volgt.

35. De Arbitragecommissie meent dat Zöhre, gelet op het feit dat Drommel van de ene op de andere dag het contact met Zöhre, zonder voldoende reden, heeft gestaakt en louter via zijn advocaat heeft willen communiceren, redelijkerwijs als gevolg daarvan (hogere) kosten van rechtsbijstand heeft moeten maken. Voorts acht de Arbitragecommissie van belang dat is vastgesteld dat de wijze waarop de opzegging van de vertegenwoordigingsovereenkomst door Drommel heeft plaatsgevonden niet correct is geweest.
- Ter zitting d.d. 28 mei 2020 heeft de Arbitragecommissie in dit verband reeds overwogen dat de door Drommel aan de opzegging c.q. ontbinding van de vertegenwoordigingsovereenkomst ten grondslag gelegde verwijten jegens Zöhre de Arbitragecommissie niet aannemelijk voorkwamen.
36. Zulks leidt er naar het oordeel van de Arbitragecommissie niet alleen toe dat Drommel in de gebruikelijke kosten van de onderhavige procedure wordt veroordeeld, maar ook dat de Arbitragecommissie een ruimere vergoeding ter zake aan Zöhre zal toekennen. De Arbitragecommissie bepaalt de vergoeding op € 6.000,-- (inclusief BTW). Drommel wordt ook veroordeeld tot betaling van de proceskosten van de onderhavige procedure.
37. Het meerdere of anderszins gevorderde wordt afgewezen.
38. De Arbitragecommissie zal het door Zöhre betaalde voorschot ten behoeve van het handschriftonderzoek aan Zöhre doen terug betalen.

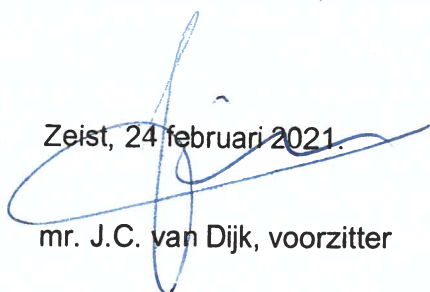
Bij vonnis rechtdoende als goede personen naar billijkheid

Veroordeelt Drommel tot betaling van € 6.000,-- aan Zöhre.

Veroordeelt Drommel tot betaling van de kosten van deze procedure ad € 1.900,-- aan de KNVB.

Wijst af het meer of anders gevorderde.

Zeist, 24 februari 2021.

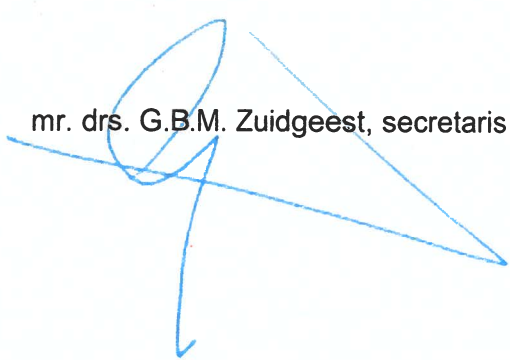
mr. J.C. van Dijk, voorzitter

mr. F.A.A.C. Traa, arbiter

mr. A.G.M. Lieshout, arbiter

mr. drs. G.B.M. Zuidgeest, secretaris